

22.4.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 0589/2009 af Jean-Philippe Ducart, belgisk statsborger, for Test Achats asbl, og 1 medunderskriver, om overtrædelse af FORTIS Bank-aktionærernes ret til beskyttelse af den private ejendomsret

1. Sammendrag

Andragerne fremfører det argument, at den belgiske stat krænkede retten til beskyttelse af privat ejendom i sagen om opkøb af aktiverne i FORTIS Holding og det efterfølgende salg af dens aktier til BNP Paribas. De hævder, at bankens aktiver i begge tilfælde blev vurderet for lavt – både hvad angår den belgiske stats opkøb af aktiverne og hvad angår salget af de samme aktiver til BNP Paribas – og at staten anvendte tvang uden høring af eller samtykke fra bankens generalforsamling. En generalforsamling den 28. april 2008 gav endeligt samtykke til salget af FORTIS Bank.

Test Achats asbl hævder, at FORTIS Bank-aktionærernes private ejendomsret er uopretteligt krænket på grund af den belgiske stats indgreb, eftersom størstedelen af aktiverne i den virksomhed, de har aktier i, er blevet solgt under den reelle værdi for at forebygge yderligere værditilvækst af aktierne

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 9. september 2009). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 26. oktober 2009.

"Andrageren protesterer mod salget af FORTIS-aktiverne og den proces, der førte frem til det, hvilket er et nationalt anliggende.

Kommissionen undersøgte den belgiske og nederlandske stats opkøb af FORTIS-aktiver, som fandt sted fra den 28. september 2008 til den 5. oktober 2008, fordi et sådant opkøb kan indeholde et element af statsstøtte til sælgeren, navnlig hvis staten betaler en pris, som er højere end den pris, en almindelig investor ville have betalt for de pågældende aktiver under tilsvarende omstændigheder. Den relevante lovgivning, navnlig EF-traktatens artikel 87 og 88 og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999, forpligter Kommissionen til at undersøge en sådan støtte, uanset om den er anmeldt eller ej. De omhandlede foranstaltninger var anmeldt af de belgiske og nederlandske myndigheder.

Kommissionen tog stilling til disse statslige foranstaltninger med sin afgørelse af 3. december 2008 og 12. maj 2009.

Særlig fastslog Kommissionen i afgørelsen af 3. december 2008, at den pris, som de belgiske myndigheder havde betalt for at købe 49,9 % af FORTIS Bank S.A. den 28. september, lå markant over den pris, som potentielle købere havde tilbudt samme dag. Derfor udgjorde den kapitalindsprøjtning, som de belgiske myndigheder havde foretaget, støtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Kommissionen konkluderede også, at betingelserne for købet af FORTIS Bank Nederland den 3. oktober 2008 og af den anden halvdel af kapitalen i FORTIS Bank S.A. den 5. oktober 2008 også udgjorde statsstøtte til sælgeren. I den nævnte afgørelse tog Kommissionen imidlertid højde for, at FORTIS Bank var den største indlånsbank på det belgiske marked. En sådan finansinstitutions kollaps ville derfor have forårsaget alvorlige vanskeligheder for den belgiske økonomi, navnlig i lyset af den globale finanskrise. Kommissionen nåede derfor frem til den konklusion, at statsstøtten fra de belgiske og nederlandske myndigheder var i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte.

Afgørelsen af 3. december 2008 blev ikke anfægtet inden for den frist på to måneder regnet fra offentliggørelsen, som er fastsat i EF-traktatens artikel 230.

Konklusioner

Kommissionens holdning til denne sag, hvad angår fællesskabslovgivningen, er definitiv og afsluttet. Kommissionen er ikke enig i andragerens opfattelse af, at aktiverne i FORTIS blev solgt under værdien."

4. Kommissionens supplerende svar, modtaget den 22. april 2010.

"I forlængelse af sine bemærkninger i oktober 2009 undersøgte Kommissionen den belgiske stats køb af Fortis Bank, som fandt sted i to trin: i) Kapitalindsprøjtningen af 28. september 2008, hvorved staten købte 49,9 % af banken, og ii) købet af de resterende 50,1 % af Fortis Holding den 5. oktober 2008. Kommissionen vurderede disse to transaktioner, fordi de kan indeholde et element af statsstøtte, både for banken og for sælgeren, navnlig hvis staten betaler en købspris, som overstiger, hvad en normal investor ville have betalt for de pågældende aktiver under lignende omstændigheder. I henhold til den relevante lovgivning, især artikel 107 og 108 i TEUF og Rådets forordning nr. 659/1999, er Kommissionen forpligtet til at undersøge en sådan støtte, uanset om den er anmeldt eller ikke anmeldt. De omhandlede foranstaltninger var anmeldt af de belgiske myndigheder. Kommissionen tog stilling til disse statslige foranstaltninger med sin beslutning af 3. december 2008 og 12. maj

2009¹. Særligt fastslog Kommissionen i punkt 35 i beslutningen af 3. december 2008, at den pris, som de belgiske myndigheder havde betalt for at købe 49,9 % af Fortis Bank S.A. (gennem en kapitalindsprøjtning) den 28. september, lå markant over den pris, som alle de andre finansielle institutioner havde tilbudt samme dag. Derfor konkluderede Kommissionen i punkt 38 i beslutningen, at den kapitalindsprøjtning, som de belgiske myndigheder havde foretaget, udgjorde støtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. Med hensyn til statens køb af de resterende 50,1 % af kapitalen i Fortis Bank den 5. oktober 2008 konkluderede Kommissionen i punkt 66 i beslutningen af 3. december 2008, at dette ligeledes udgjorde statsstøtte. Med hensyn til salget af 75 % af kapitalen i Fortis Bank til BNP Paribas den 5. oktober bemærkede Kommissionen i punkt 59 i samme beslutning, at blandt de mange investorer, som blev kontaktet i de foregående dage, var BNP Paribas den eneste investor, som stadig viste en effektiv interesse i at købe en kontrollerende andel i Fortis Bank på den pågældende dag, og at den pris, som BNP Paribas betalte, var markedsprisen den pågældende dag.

Ovenstående viser, at Kommissionen allerede nøje har undersøgt de relevante transaktioner og fundet, at Fortis Holding – og dermed aktionærerne i Fortis Holding – ikke fik en pris under markedsprisen. Omvendt har Kommissionen konkluderet, at Belgiens indgriben gjorde det muligt for Fortis Holding og dens aktionærer at få en pris over markedsprisen for salget af Fortis Bank. Disse konklusioner stemmer ikke overens med andragerens påstand om, at retten til beskyttelse af privat ejendom er blevet krænket i denne sag.

Konklusioner

Kommissionens holdning i denne sag, for så vidt angår Fællesskabsretten, er endelig og lukket. Den stemmer ikke overens med andragerens synspunkt om, at aktiverne i Fortis blev solgt til under markedsprisen."

¹ Disse beslutninger blev offentliggjort i EUT C 80 af 3.4.2009, s. 7, og EUT C 178 af 31.7.2009, s. 2.